

Arrest

nr. 321 540 van 13 februari 2025
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE
Heistraat 189
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 oktober 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. GARGILI *loco* advocaat R. VAN DE SIJPE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 12 juli 2022 toe op het Belgische grondgebied en diende op 13 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 3 oktober 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 4 oktober 2023 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en Pashtun van origine te zijn. U bent geboren in het dorp Kareze Kabir in het district Behsud van de provincie Nangarhar. U bent soenniet. U bent niet naar school geweest en werkte in een kippenboerderij.

Uw vader werkte anderhalf jaar lang bij de Amerikanen en nadien zes jaar, tot aan de machtsovername, bij de politie. De taliban bedreigde uw vader en eiste dat uw vader zou stoppen met zijn werk en zou beginnen werken met hen. Uw vader weigerde te stoppen met werken. Drie dagen na de machtsovername kwam de taliban naar uw thuis. Ze namen uw vader mee. Op de tiende dag van de machtsovername werd hij gedood door de taliban. U raakte op de hoogte van zijn overlijden in Servië toen u onderweg naar België was. Enkele dagen na de ontvoering van uw vader werd u mondeling bedreigd door de taliban en gedwongen om met hen te werken. Hierop besloot u zes dagen na de machtsovername Afghanistan te verlaten en reisde u via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk om op 12 juli 2022 te arriveren in België. Op 13 juli 2022 dient u hier als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV) een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een kopie van uw taskara, een kopie van de taskara van uw vader, een kopie van het militair boekje van uw vader, een kopie van attesten omtrent het werk van uw vader, een kopie van een document omtrent de rijvaardigheden van uw vader, een kopie van foto's van uw vader, een kopie van de bankkaart van uw vader, een kopie van de identiteitskaart van de bank van uw vader en een kopie van een werkbadge bij de politie van uw vader neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omdat uw vader gewerkt heeft voor de Amerikanen en de politie en u geen gehoor gaf aan het verzoek van de taliban te beginnen werken met hen (CGVS p. 8, 16-17).

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient evenwel geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat u het CGVS heeft trachten te misleiden omtrent uw identiteit. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan wat u beweerde aangaande uw leeftijd. Zo verklaarde u zich bij aankomst in België op 12 juli 2022 zeventien jaar oud. Het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij stelt dat u op 25 juli 2022 ouder was dan 18 jaar waarbij 20.8 jaar met een standaarddeviatie van 2.5 jaar een goede schatting is (zie schrijven Federale Overheidsdienst Justitie dd. 10.08.2022, waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier). Uw geboortedatum werd bijgevolg van 31 juli 2005 naar 1 januari 2004 bijgesteld. Uit de leeftijdsbepaling moet niet alleen besloten worden dat het internationale verdrag met betrekking tot de rechten van het kind niet op u kan worden toegepast, ook geeft u door zich valselyk als een minderjarige voor te doen geen correct zicht op uw werkelijke identiteit en uw levensloop voor uw komst naar België. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.

Vervolgens slaagt u er niet in uw problemen met de taliban aannemelijk en geloofwaardig te maken.

Ten eerste dient in het algemeen te worden opgemerkt dat uw kennis omtrent de taliban in uw regio zeer pover is. Wanneer u immers gevraagd wordt meer uitleg te geven over de taliban in uw regio, antwoordt u zelf dat u niets weet (CGVS p. 7). Daarnaast bevestigt u uitdrukkelijk dat u geen mensen kent bij de taliban. U kent geen taliban commandanten. Noch kan u de taliban provinciegouverneur benoemen (CGVS p. 7). Voorts stelt u dat u nooit talibanleden heeft gezien en dat u nooit contact gehad heeft met hen (CGVS p. 7). Ten slotte heeft u nagelaten meer informatie te vragen over de taliban aan onder meer uw familie. Als reden hiervoor geeft u aan dat dit overbodig was (CGVS p. 7-8). Indien u daadwerkelijk een vrees voor de taliban diende te koesteren en u om die reden uw land ontvlucht zou zijn, kan toch verwacht worden dat u de veiligheidssituatie in uw land en regio beter zou opvolgen en meer kan vertellen over de taliban. U bent echter niet in staat om dit te doen, waardoor de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas ondermijnd wordt.

Voorts blijkt uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de

EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023
<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader in Afghanistan gewerkt heeft met de Amerikanen en bij de politie (CGVS p. 9). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover. Dit omwille van volgende redenen. U bent ten eerste niet in staat uitgebreid en doorleefd te vertellen over het werk van uw vader. Zo kan u niet verduidelijken wie de werkgever was van uw vader toen hij werkte als chauffeur. U stelt slechts heel vaag "de overheid". Verder legt u documenten neer van onder meer EODT, maar u kan hierover evenmin informatie verstrekken. Immers komt u in dezer niet verder dan "dit gaat over zijn werk met de buitenlanders" (CGVS p. 9, 11). Vervolgens bent u zeer vaag omtrent de functie en de taken van uw vader. U zegt beknopt dat hij werkte als chauffeur, maar u bent niet in staat hieromtrent meer gedetailleerde informatie te geven (CGVS p. 9-10). Zo stelt u oppervlakkig dat hij slechts één taak had, namelijk het rijden met de auto, maar kan u onder meer niet vertellen wie hij vervoerde, u houdt het heel oppervlakkig op 'zijn collega's' (CGVS p. 10). Daarnaast kan u niet zeggen met wie en hoeveel mensen hij werkte (CGVS p. 10). Wanneer gevraagd wordt wie zijn collega's waren, antwoordt u vaag: "misschien had hij collega's" (CGVS p. 10). Ook kan u geen leidinggevend van uw vader benoemen (CGVS p. 10). Voorts stelt u dat de taliban op de hoogte was van het werk van uw vader en uw vader bedreigd werd. U kan echter niet verklaren om welke reden enkel uw vader bedreigd werd en waarom niet zijn collega's bedreigd werden (CGVS p. 11). U heeft bovendien geen informatie over de talibanleden die hem bedreigd zouden hebben, ondanks de jarenlange bedreigingen (CGVS p. 11-12). U zegt dat uw vader meegenomen en gedood werd door de taliban, maar uw verklaringen hieromtrent zijn ongeloofwaardig, oppervlakkig en gebrekkig. Wanneer u immers gevraagd wordt te vertellen over zijn ontvoering, antwoordt u beknopt: "hij deed de deur open om te ontsnappen, maar de taliban pakte hem op" (CGVS p. 13). U heeft opnieuw geen duidelijke informatie over de talibanleden. U geeft een zeer algemene omschrijving zoals dat ze zwarte kleren en wapens droegen. Gezien u thuis was op het moment dat dit gebeurde kan er van u toch wel wat meer specifieke informatie verwacht worden (CGVS p. 13). Daarenboven, indien uw vader daadwerkelijk overleden zou zijn, kan van u verwacht worden dit gemeld te hebben tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij de Dienst Voogdij. U was namelijk toen reeds op de hoogte van het overlijden van uw vader. Toch heeft u hier niets van gezegd en zei u louter dat uw vader verdwenen was. Wanneer u hiermee dan ook geconfronteerd wordt, stelt u dat u wel verklaard heeft dat hij gedood was. Hieraan kan geen geloof worden gehecht, wat blijkt uit het verslag van het persoonlijk onderhoud bij de Dienst Voogdij (CGVS p. 5, 16-17 ; verslag NBMV 13/07/2022 Dienst Voogdij p. 3-4). Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over het profiel van uw vader en de vervolgingsfeiten ten aanzien van uw vader toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Wat vervolgens uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori zijn profiel niet aannemelijk maakt noch diens problemen, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Bovendien bevestigt u uitdrukkelijk dat er geen sprake is van persoonlijke wraak ten aanzien van u of uw familie (CGVS p. 16).

Ook wat betreft uw eigen problemen, overtuigen uw verklaringen niet. Zo stelt u dat u benaderd werd door de taliban en u gedwongen werd om te werken met hen (CGVS p. 14). Wat betreft uw verklaring dat u Afghanistan heeft verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en u omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Volgens uw verklaringen was u immers een gewone kippenboer zonder specifieke militaire of andere expertise die nuttig zou kunnen zijn voor de taliban (CGVS p. 5, 15). U verklaart voorts nooit wapens te hebben gebruikt en nooit een gevechtstraining te hebben gehad (CGVS p. 15). Er kan dan ook niet worden ingezien om welke reden de taliban u gedwongen wilde rekruteren zoals u tracht aan te voeren. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale

banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten. Bovendien rijmt uw verklaring betreffende uw persoonlijke aanvaringen met de taliban niet met uw verklaring dat u geen talibanleden kent, nooit talibanleden gezien heeft of contact gehad heeft met hen (supra; CGVS p. 7, 16). Uit bovenstaande blijkt dan ook dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw persoonlijke problemen in Afghanistan.

De door u neergelegde documenten zijn evenmin in staat een ander licht te werpen op voorgaande. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. De acht foto's die u neerlegt, waarvan één foto waarop een man in een wit lijkwade te zien is die uw vader moet voorstellen, geven slechts een bepaald beeld weer, maar zeggen niets over de omstandigheden waarin de foto's werden genomen en vormen geen bewijs van uw ingeroepen problemen. Aansluitend hierop dient gewezen te worden op objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten (al dan niet origineel), kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan

Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van

mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Verzoekschrift, aanvullende nota's en stukken

2.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker verduidelijkt vooreerst dat hij niet de bedoeling had om de Belgische asielinstanties te misleiden door een foutieve geboortedatum op te geven. Geboortedata en leeftijden worden immers volgens verzoeker nauwelijks bijgehouden in Afghanistan. Vervolgens levert hij kritiek op de leeftijdsbepaling door *in extenso* uit een rapport van het 'Platform Kinderen op de Vlucht' uit 2017 te citeren. Hij wil daarmee aantonen dat een leeftijdsonderzoek bij Afghaanse minderjarigen niet als volkomen betrouwbaar kan beschouwd worden.

Naar aanleiding van de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker bijzonder vaag blijft in zijn verklaringen over het werk van zijn vader en over de bedreigingen die door de taliban zouden geuit zijn aan het adres van zijn vader, verduidelijkt verzoeker in zijn eerste middel dat zijn vader niet veel over zijn werk vertelde. Het is daarom niet verwonderlijk, zo meent verzoeker, dat hij weinig kennis had over de werking en de hiërarchie binnen diens werkomgeving.

De commissaris-generaal merkte ook op dat verzoeker niet wist waarom enkel zijn vader bedreigd zou zijn geweest door de taliban en niet diens collega's. In zijn eerste middel stelt verzoeker niet te weten of de collega's van zijn vader al dan niet werden bedreigd. Hij heeft enkel weet van de bedreigingen die geuit werden naar zijn vader, maar hij acht het wel mogelijk dat ook zijn collega's bedreigd zouden zijn.

Wat de ontvoering van zijn vader betreft, verklaart verzoeker dat deze ontvoering zo snel ging dat hij daarover niet veel details kan meedelen.

Ingevolge de overweging van de commissaris-generaal dat uit de landeninformatie blijkt dat gedwongen rekrutering door de taliban zeer zeldzaam is, stelt verzoeker dat de taliban geen algemeen geldende regelgeving hebben waaraan alle leden zich houden. Hun handelswijze verschilt dan ook van gebied tot gebied. Verzoeker beweert dat hij wel degelijk werd benaderd door de taliban en dat het in zijn geval duidelijk was dat de taliban een compensatie beoogden voor de diensten die zijn vader aanbood aan de voormalige Afghaanse regering.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en wederom de schending van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker betwist dat er in Afghanistan geen risico zou bestaan op ernstige schade door toedoen van willekeurig geweld. Hierbij verwijst verzoeker onder andere naar internetartikels van de zomer van 2022 waarin gewezen wordt op een conflict tussen de taliban en een afvallige commandant (HLN), op een bom in Kapisa en een aanslag door ISKP op een moskee in Kabul. Verzoeker citeert bovendien passages uit de EUAA *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en wijst op het verslag van de EUAA *COI Report Afghanistan Security Situation* van 23 augustus 2022 waarbij de provincie Nangarhar wordt beschreven als een bolwerk van ISKP, waardoor er in de provincie wel wat geweldincidenten werden geregistreerd.

Vervolgens zet verzoeker uiteen dat de precare socio-economische situatie aanleiding kan geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel dat vervat is in artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Hierbij verwijst verzoeker naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) in de zaak Sufi en Elmi en maakt hij de vergelijking met de zaak S.H.H. Volgens het EHRM kon de situatie in Somalië (Sufi en Elmi) niet vergeleken worden met de situatie in Afghanistan (S.H.H.) omdat er in Afghanistan ten tijde van de uitspraak een functionerende centrale regering was die de controle had over het gehele land en dat er in Afghanistan een aanzienlijke aanwezigheid was van internationale hulporganisaties. Volgens verzoeker zijn deze verschillen thans, sinds de machtsovername door de taliban, niet meer aanwezig. Verzoeker wijst erop dat de taliban niet bij machte zijn om het land te regeren. Verzoeker verwijst vervolgens naar berichtgeving van de VRT, de VN en van *de Volkskrant* en naar de EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van januari 2023 om te concluderen dat er een ernstige humanitaire crisis aan de gang is in Afghanistan. Nog volgens verzoeker zijn de taliban in Afghanistan van hetzelfde niveau als de islamitische opstandelingen in Somalië en is de hoeveelheid aanwezige humanitaire hulporganisaties gedaald en werd er door de taliban een regel uitgevaardigd waardoor vrouwen niet meer mogen werken in hulporganisaties, waarbij verzoeker verwijst naar internetartikels van december 2022. Verzoeker stelt ook dat natuurrampen frequent voorkomen in Afghanistan en verwijst hierbij naar zware overstromingen die blijken uit landeninformatie van 2022. Uit het geheel van artikels, rapporten en jurisprudentie concludeert verzoeker dat de uiterst precare humanitaire en socio-economische toestand in Afghanistan wel degelijk te wijten is aan de welbewuste handelingen van een actor, met name de taliban. Verzoeker stelt dat het voor hem onmogelijk zou zijn om voor een inkomen te zorgen omdat hij als terugkeerder uit het Westen gestigmatiseerd zou worden op de arbeidsmarkt; hij verwijst hierbij opnieuw naar de EUAA *Country Guidance Afghanistan* 2023.

2.2. Aanvullende nota's

2.2.1. Op 5 november 2024 maakte de commissaris-generaal een aanvullende nota over aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) waarin de landeninformatie wordt *geüpdatet* (Aanvullende nota verwerende partij, 5 november 2024). Volgende COI-rapporten worden hierin opgesomd:

“EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf
EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf
EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf
EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf
EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>
EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf
EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_Herat_City.pdf
EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf
UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>
COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf
EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments”

2.2.2. De raadsman van verzoeker maakte op 20 november 2024 een aanvullende nota over aan de Raad waarbij hij aanvullende gegevens wenst bij te brengen over de veiligheids- en socio-economische situatie in Afghanistan. Verzoeker wijst erop dat in de aanvullende nota van de verwerende partij geen melding wordt gemaakt van de meest recente EUAA *Country Focus* van november 2024, waarin wordt beschreven dat familieleden van gevluchte Afghanen die samenwerkten met de voormalige overheid het doelwit waren van de taliban. Volgens verzoeker is deze vrees voor vervolging in zijn hoofdtegrond omdat hij een contract had met het voormalige ministerie van defensie.

Betreffende de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker dat uit de EUAA *Country Focus* van november 2024 blijkt dat er in 2024 een stijging viel waar te nemen van het aantal veiligheidsincidenten in Afghanistan. Vervolgens stipt hij aan dat de socio-economische situatie in Afghanistan zeer slecht is en dat het voor hem, als terugkeerder uit het Westen, bijzonder moeilijk zal zijn om aan werk te geraken omwille van het maatschappelijke stigma, waarbij hij een passage aanhaalt uit de EUAA *Country Guidance* van januari 2023. Tenslotte verwijst verzoeker naar de Moraliteitswet die in de zomer van 2024 in Afghanistan werd uitgevaardigd en in de EUAA *Country Focus* werd vermeld. Deze wet verbiedt westerse kledij en vriendschappen met niet-moslims, zo stelt verzoeker, en zouden de terugkeer van verzoeker bemoeilijken.

3. Volle rechtsmacht

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*,

Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Bewijslastverdeling en beoordelingswijze

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting vormen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en van artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU).

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden waaronder internationale bescherming moet worden verleend, zoals omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in beide middelen de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

Van een schending van het redelijkheidsbeginsel kan slechts sprake zijn wanneer een beslissing, waarvan is vastgesteld dat ze berust op deugdelijke grondslagen, inhoudelijk dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon of, nog, er een zodanige wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot die besluitvorming zou komen of die beslissing zou nemen (RvS 29 mei 2020, nr. 247.683).

5.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

5.1.1. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/3 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”. Dit wetsartikel verwijst op zijn beurt naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon “die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”

5.1.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker van Pashtoun-origine is en afkomstig is uit het district Behsud in de provincie Nangarhar in Afghanistan (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 7 november 2022). Verzoeker koppelt zijn vrees voor vervolging door de taliban aan de tewerkstelling van zijn vader, die eerst voor de buitenlanders en nadien voor de Afghaanse overheid zou hebben gewerkt (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Vragenlijst CGVS, 16 november 2022). De taliban zouden verzoekers vader meermaals telefonisch bedreigd hebben met de boodschap dat hij moest stoppen met zijn werkzaamheden voor de Afghaanse overheid, maar hij zou dit steeds geweigerd hebben (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 25 augustus 2023, p. 11). De taliban zouden verzoekers vader drie dagen na de machtsovername ontvoerd hebben, waarop verzoeker zelf besloot om Afghanistan te verlaten (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Vragenlijst CGVS, 16 november 2022). Nadien zouden de taliban verzoeker een brief hebben gestuurd en hem thuis hebben opgezocht om hem duidelijk te maken dat hij voor hen moest komen werken (*Ibid.*). Toen verzoeker in Servië verbleef, zou hij op de hoogte zijn geraakt van het feit dat zijn vader enkele dagen na zijn ontvoering werd gedood door de taliban (*Ibid.*).

5.1.3. De vrees van verzoeker voor de taliban is gekoppeld aan zijn vader, die zowel voor de Amerikanen als voor de Afghaanse politie zou hebben gewerkt (AD, stuk 4, Bijkomende Informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 25 augustus 2023, p. 9). Bijgevolg mag redelijkerwijs van verzoeker worden verwacht dat hij nadere toelichting kan verschaffen bij de beroepsactiviteiten die zijn vader destijds heeft ontplooid.

Uit het administratief dossier blijkt echter dat de informatie die verzoeker kan verstrekken over het werk van zijn vader uiterst summier is. Zo kan hij, zelfs niet bij benadering, inschatten wanneer zijn vader voor de Amerikanen heeft gewerkt (AD, stuk 4, Bijkomende Informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 25 augustus 2023, p. 9), en stelt hij dat hijzelf ongeveer 12 à 13 jaar oud was toen zijn vader voor de politie begon te werken en dat hij dit werk deed tot aan de machtsovername (*Ibid.*). In elk geval zou zijn vader dus meerdere jaren beroepsactief zijn geweest voor de buitenlanders en/of voor de voormalige Afghaanse overheid. Desondanks had verzoeker zijn vader blijkbaar nooit bevraagd over zijn bezigheden, kende hij geen enkele van diens collega's en bleef zijn uitleg over de taken van zijn vader bijzonder beperkt (*Ibid.*, p. 10). Verzoeker legde een reeks documenten voor betreffende het werk van zijn vader (AD, stuk 5, Documenten), waaronder werkbadges, bankkaarten, documenten inzake rijvaardigheid en enkele attesten, maar hij kan hierbij nauwelijks informatie verstrekken. Verzoeker stelde enkel dat zijn vader ‘als chauffeur’ werkte, hetgeen inhield dat *“hij (...) met de auto (reed) (maar) voor de rest (...) geen andere zaken (deed)”*

(AD, stuk 4, Bijkomende Informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 25 augustus 2023, p. 10). Verzoeker bleek niet te weten of zijn vader collega's had, wist niet wie zijn leidinggevende was of hoe de hiërarchie in elkaar zat en kon geen enkele anekdote vertellen (*Ibid.*, p. 11).

Ter verschoning van zijn gebrekkige kennis oppert verzoeker dat zijn vader niets vertelde over zijn job (*Ibid.*). Ook in zijn verzoekschrift wendt verzoeker de zwijgzaamheid van zijn vader aan om de lacunes in zijn kennis te verschonen. Aangezien verzoeker ter stoffering van zijn verzoek om internationale bescherming allerhande documenten neerlegt over de tewerkstelling van zijn vader, zou toch mogen worden verwacht dat hij hierover uitgebreider kan vertellen. Verzoeker weigerde zelfs uitdrukkelijk om nadere toelichting te verschaffen bij de neergelegde foto's, hetgeen toch de wenkbrauwen doet fronsen: "*Neen, ik wil niets zeggen*" (*Ibid.*, p. 8). Opvallend is voorts dat op verschillende documenten de afkorting "*EODT inc*" prijkt, maar dat verzoeker hierover enkel kan zeggen dat dit gaat "*over zijn werk met buitenlanders*" (*Ibid.*, p.11), en niet bij machte is te verduidelijken waar deze afkorting voor staat. Verzoeker verschuilt zich voor het overige achter zijn ongeletterdheid. Hij deelde mee dat de stukken via zijn paternale oom werden overgemaakt, maar hij heeft hem kennelijk niet om bijkomende inlichtingen gevraagd over deze stukken (*Ibid.*, p. 11). Hij gaf bovendien aan nog geregeld contact te onderhouden met zijn familieleden in Afghanistan (*Ibid.*, p. 6), zodat verzoeker via die contacten nadere inlichtingen had kunnen inwinnen over de tewerkstelling van zijn vader, die tenslotte de onmiddellijke aanleiding vormde voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst, maar hij heeft dit blijkbaar verzuimd. Het gebrek aan informatie over en belangstelling voor de tewerkstelling van zijn vader doet in belangrijke mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door verzoeker voorgehouden asielmotief.

5.1.4. Het is ook opvallend dat verzoeker slechts bijzonder weinig informatie kan verstrekken over de concrete context in zijn regio van herkomst. Zo verklaarde verzoeker dat de taliban aanwezig waren in verre plekken in zijn regio, met name Kwar en Chaparhar, maar dat hij hierover verder niets wist (AD, stuk 4, Bijkomende Informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 25 augustus 2023, p. 6-7). Hij bleek niet te weten wie provinciegouverneur was, of wie er aan het hoofd stond van de taliban en stelde nooit zelf contact te hebben gehad met de taliban en nooit zelf talibanleden gezien te hebben (*Ibid.*, p. 7), hoewel hij drie dagen na de ontvoering van zijn vader beweerde persoonlijk geconfronteerd te zijn met een agressieve rekruteringspoging door zes talibanleden (*ibid.*, p. 14). Deze vaststelling doet vragen rijzen. Hij weet, behalve enkele nietszeggende algemeenheden, ook niets af over de talibanleden die zijn vader hebben bedreigd, ondanks de jarenlange duur van deze bedreigingen (*Ibid.* p. 12-13). De beperkte kennis van verzoeker over de lokale context in zijn regio van herkomst zet de geloofwaardigheid van zijn relaas verder op de helling.

5.1.5. Ook over de vervolgingsfeiten zelf blijken de verklaringen van verzoeker weinig duidelijk. Waarom zijn vader wél bedreigd werd, maar zijn collega's niet (AD, stuk 4, Bijkomende Informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 25 augustus 2023, p. 11), kan verzoeker niet verduidelijken. Verzoekers relaas over de ontvoering van zijn vader komt niet doorleefd over. Verzoeker geeft aan dat hij thuis was op het moment dat zijn vader daar ontvoerd werd, dat zijn vader de deur open deed om te ontsnappen maar dat hij toch werd opgepakt door vijf talibanleden met zwarte kleren en wapens die hun huis binnenkwamen (*Ibid.*, p. 13). In zijn middel stelt verzoeker dat de ontvoering van zijn vader snel ging waardoor hij niet in staat is om hierover details te verschaffen. Hij bleek niet te weten waarheen de talibanleden zijn vader brachten of waar hij nadien precies overleden is (*Ibid.*). Verzoeker legde ook tegenstrijdige verklaringen af over het moment waarop hij op de hoogte gebracht werd van het overlijden van zijn vader. Zo verklaarde hij enerzijds dat hij op de hoogte gebracht werd toen hij in Servië verbleef, dus vóór hij hier in België zijn verzoek om internationale bescherming had ingediend. Anderzijds verklaarde hij dat hij pas na zijn interview bij de Dienst Voogdij op de hoogte werd gebracht (*Ibid.*, p.16). Er kan echter redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker zich dit precieze tijdstip zou kunnen herinneren gezien de ingrijpende aard van het overlijden van een ouder. Uit verzoekers initiële verklaringen bij het opmaken van de NBMV-fiche blijkt bovendien dat hij te kennen gaf dat zijn vader verdwenen was, maar maakte hij geen gewag van diens overlijden (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, NBMV-fiche, 13 juli 2022). Op basis van het geheel van deze verklaringen kan enkel worden geconcludeerd dat geen geloof kan worden gehecht aan het profiel van zijn vader en de vervolgingsfeiten die daaruit zouden zijn voortgevloeid.

5.1.6. Zelfs indien de tewerkstelling van verzoekers geloofwaardig zou worden geacht, *quod non*, brengt verzoeker niets in tegen de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal dat er geen geloof kan gehecht worden aan zijn persoonlijke problemen in Afghanistan. Verzoeker zou immers bedreigd zijn door de taliban nadat deze zijn vader ontvoerd hadden. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij voor hen zou moeten gaan werken omdat hij de zoon was van iemand die voor de voormalige Afghaanse regering had gewerkt (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud 25 augustus 2023, p. 8 en 14). De Raad merkt vooreerst op dat de omstandigheden waarin deze bedreigingen geuit zouden zijn geenszins duidelijk zijn. Verzoeker verklaart immers enerzijds dat hij een dreigbrief ontving (*Ibid.*), terwijl hij later tijdens hetzelfde interview ondubbelzinnig verklaart dat hij nooit via een dreigbrief door de taliban werd benaderd (*Ibid.*, p. 15). Vervolgens blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat gedwongen rekrutering door de taliban zeer zeldzaam is, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen verder op de helling zet.

Verzoeker stelt in zijn middel dat er geen algemene regels zijn binnen de taliban waaraan alle leden zich houden. In zoverre verzoeker hiermee bedoelt dat er lokale verschillen bestaan wat de werkwijze van de taliban betreft, merkt de Raad op dat verzoeker hiermee niet aantoont dat gedwongen rekrutering door de taliban wel degelijk gebruikelijk was in zijn regio. Aangezien verzoeker niet aantoont dat de situationele context, die blijkt uit de informatiebronnen waarover de commissaris-generaal beschikt, niet strookt met de werkelijkheid, komt het aan hem toe om zijn individuele vervolgingsvrees des te meer te concretiseren (cf. RvS 6 november 2002, nr. 112.347), maar hij is op dit punt in gebreke gebleven.

5.1.7. Wat ten slotte verzoekers algehele geloofwaardigheid betreft, dient te worden opgemerkt dat uit de stukken blijkt dat verzoeker bij de registratie van zijn verzoek om internationale bescherming, op 13 juli 2022, verklaarde *nét* zeventien jaar oud, en dus minderjarig, te zijn. Uit een leeftijdsonderzoek dat op 25 juli 2022 werd uitgevoerd is evenwel gebleken dat verzoeker op dat ogenblik *“een leeftijd [had] van 20.8 jaar met een standaarddeviatie van een 2.5 jaar”*.

In zijn verzoekschrift zet verzoeker uiteen dat in Afghanistan geboortedata en leeftijden nauwelijks worden bijgehouden en wijst hij op het beperkte verschil tussen zijn opgegeven leeftijd en het resultaat van het leeftijdsonderzoek. Verzoeker benadrukt in zijn middel dat hij niet te kwader trouw is en zijn leeftijd heeft opgegeven op basis van de verklaringen van zijn ouders. Nochtans gaf verzoeker ter gelegenheid van het persoonlijk onderhoud te kennen dat hij zich doelbewust als minderjarige had voorgedaan *“omdat ik hulp van andere mensen wilde krijgen”* (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud 25 augustus 2023, p. 4). Verzoeker maakt dus niet aannemelijk dat hij nooit de bedoeling had om de asielinstanties te misleiden.

Voorts lijkt verzoeker de correctheid van de resultaten van het leeftijdsonderzoek in vraag te willen stellen. Hierbij moet worden benadrukt dat deze bevindingen niet in onderhavige procedure voor de Raad kunnen worden betwist gezien dit niet de wettelijk voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker heeft echter nagelaten de voorziene beroepsmogelijkheid bij de Raad van State te benutten.

5.1.8. Uit het geheel van wat voorafgaat blijkt dat er in hoofde van verzoeker op basis van zijn verklaringen en de neergelegde stukken geen gegronde vrees op vervolging kan worden vastgesteld en blijkt evenmin een schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

5.2.1. Het door verzoeker in zijn tweede middel geschonden geachte artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

5.2.2. Met betrekking tot de ‘ernstige schade’, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de vreemdelingenwet, worden geen concrete elementen aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat verzoeker dergelijk risico loopt in Afghanistan.

5.2.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, beroept op zijn vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat zijn relaas, waarbij hij vervolging vreest omwille van de voorgehouden diensten die zijn bedrijf leverde voor de Afghaanse overheid en/of omwille van wraak vanwege de familie van de ter door veroordeelden die verzoekers neef hebben ontvoerd en omgebracht, ongeloofwaardig werd bevonden. Zodoende kan verzoeker zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet.

5.2.4. In een tweede onderdeel van zijn tweede middel gaat verzoeker nader in op de heersende socio-economische en humanitaire crisis in Afghanistan. Verzoeker meent dat de humanitaire gevolgen van de machtsovername, onder andere op het vlak van gezondheidszorg en voedselvoorziening, aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel dat vervat is in artikel 3 van het EVRM. Voorts is verzoeker van oordeel dat de humanitaire crisissituatie in Afghanistan wel degelijk veroorzaakt wordt door het optreden van de taliban.

De Raad stelt samen met verzoeker vast dat de terminologie uit artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 15, b) van de richtlijn 2011/95/EU, nagenoeg identiek is aan de bewoordingen van artikel 3 van het EVRM: *"Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen"*. Bijgevolg dient deze vorm van 'ernstige schade' te worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak inzake artikel 3 van het EVRM van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2011/95/EU niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b) van de richtlijn 2011/95/EU, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling. Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *"Country Guidance: Afghanistan"* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *"Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor."*).

Slechts wanneer precaire socio-economische omstandigheden overwegend het resultaat zijn van opzettelijke gedragingen of omissies van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van een samenloop van allerlei objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

In zijn middel leidt verzoeker uit internetartikels van VRT NWS, *Human Rights Watch*, *Khamsa Press* en informatie van de Verenigde Naties af dat de precaire socio-economische situatie in Afghanistan wel degelijk te wijten is aan de gedragingen van de taliban.

De Raad stelt op basis van de beschikbare gegevens, die worden opgesomd in de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 5 november 2024, vast dat de huidige crisissituatie in Afghanistan niet (in hoofdzaak) kan worden toegeschreven aan de opzettelijke gedragingen of omissies van een actor of verschillende actoren, zelfs niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021. De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn, en het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren. Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige

droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19-pandemie. Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, ontwrichting van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie. Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe. De gedragingen van de taliban hebben een bepaalde invloed op de heersende humanitaire crisis, maar ze zijn niet doorslaggevend. Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich, in weerwil van verzoekers beweringen, niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

Terloops stipt de Raad aan dat dit niet wegneemt dat een terugkeer naar Afghanistan aanleiding zou kunnen geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM omwille van de precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar. Zoals hierboven uiteengezet, valt deze mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM evenwel buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling, dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De eventuele schending van artikel 3 van het EVRM omwille van factoren die niet als 'ernstige schade' kunnen worden aangemerkt, dient alleszins grondig te worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

De Raad merkt hierbij op dat het begrip 'ernstige schade' uit artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet betrekking heeft *"op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade"*, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, hetgeen een duidelijke mate van individualisering veronderstelt (HvJ 17 februari 2009, Elgafaji, C 465/07, ptn. 32 en 38; HvJ 10 juni 2021, Bundesrepublik Deutschland, C 901/19, pt. 25). Verzoeker beweert in zijn middel dat hij, onder andere omwille van zijn hoedanigheid van terugkeerder, een verhoogd risico loopt om in een situatie van extreme armoede terecht te komen. Verzoeker is evenwel een valide jongeman die niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers familie over spaargeld beschikt en financieel onafhankelijk is door eerdere investeringen (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 22 januari 2024, p. 6). Verzoeker zou trouwens voor de organisatie van zijn vlucht naar het Westen een som van 12.000 dollar betaald hebben aan een Pakistaanse smokkelaar (AD, stuk 7, Informatie + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 22 februari 2023, reisroute). Uit deze gegevens blijkt dat verzoeker een telg is uit een welstellende familie waardoor het weinig aannemelijk is dat hij in geval van terugkeer onmogelijk in zijn meest elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. In zijn aanvullende nota van 20 november 2024 stipt verzoeker aan dat het voor hem, als terugkeerder uit het Westen, bijzonder moeilijk zal zijn om aan werk te geraken omwille van het maatschappelijke stigma, maar hij maakt dit geenszins concreet.

Verzoeker maakt in zijn aanvullende nota ook melding van de zogeheten Moraliteitswet die in de zomer van 2024 in Afghanistan werd uitgevaardigd, maar er wordt geenszins aangetoond dat de voorschriften uit deze wetgeving in de provincie Paktia daadwerkelijk in de praktijk worden gehandhaafd. Verzoeker kan uit het loutere gegeven, dat er bepaalde wetgeving werd uitgevaardigd, geen vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade puren. Hij maakt immers geenszins concreet aannemelijk dat hij een westerse levensstijl zou hebben verinnerlijkt die het onmogelijk zou maken om zich aan te passen aan de actueel in Afghanistan heersende gepegheden.

5.2.5. Inzake de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, stelt verzoeker dat er na de machtsovername door de taliban grote onrust heerst, ook door toedoen van

interne conflicten binnen de taliban. Verzoeker bespreekt onder andere een aantal geweldsincidenten in de provincie Paktia.

In zijn aanvullende nota van 5 november 2024, waarin onder andere de EUAA Country Focus Afghanistan van december 2023 mede in overweging wordt genomen, stelt de commissaris-generaal betreffende de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan "dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024. In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiiitische gemeenschap. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd. ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023. ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31). De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging. De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in

verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. (...)”

5.2.6. Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt dat er actueel in Afghanistan in zijn geheel nergens sprake is van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Verzoeker toont met zijn verwijzing naar enkele internetartikels in verband met geweldsincidenten in de provincie Paktia, die na lectuur in wezen een gericht karakter blijken te hebben (gericht tegen politie of vanuit etnische motieven), niet aan dat er in hoofde van verzoeker individuele elementen aanwezig zijn die erop wijzen dat hij bijzonder kwetsbaar zou zijn voor het eventueel aanwezige beperkte willekeurige geweld in de provincie Paktia. In zijn aanvullende nota van 20 november 2024 stelt verzoeker op basis van de meest recente landeninformatie dat er sprake is van een stijgend aantal geweldsincidenten in Afghanistan in de loop van 2024, maar hij toont niet aan dat deze geweldsincidenten kaderen in een gewapend conflict, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker is een valide jongeman en heeft geen persoonlijke omstandigheden aannemelijk gemaakt die voor hem het risico op slachtofferschap van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet verhogen.

6. Besluit

6.1. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van de artikelen 48/3 en/of 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aangetoond dat de commissaris-generaal onzorgvuldig of onredelijk te werk zou zijn gegaan.

De door verzoeker aangevoerde middelen zijn ongegrond. Voor zover als nodig treedt de Raad de motieven van de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus bij en maakt deze tot de zijne.

6.2. Gelet op wat voorafgaat kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6.3. Er blijken ook geen essentiële elementen te ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Er werd niet aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet dan ook geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend vijftieng door:

F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN